

Budapest, 1911. február 26. – Budapest, 1983. március 24.

Munkáscsaládban született, apja lakatossegéd volt. Fia két polgárit végzett, kitanulta az orvosi műszerész szakmát. 1930-ban külföldön keresett munkát, majd hazajövele után a Drasche és Cheramia téglagyárakban dolgozott. 1928-ban lett a vasas szakszervezet tagja, 1929-ben bekapcsolódott a KIMSZ tevékenységébe. 1930-ban 4 hónapi vizsgálati fogság után elengedték; 1932-ben 10 hónapra ítélték. 1934-ben lett az illegális kommunista párt tagja. 1938-ban részt vett a spanyol polgárháborúban, a Rákosi-zászlóaljban harcolt, sebesülten került Moszkvába. 1943-ban illegálisan hazajött, elfogták, internálták, 1944 nyarán Auschwitzbe vitték, Moszkvából tért haza 1945. júniusban. Az MKP központban dolgozott, 1949-től a párt Külügyi Osztálya, 1950. áprilistól 1951-ig az MDP Nemzetközi Kapcsolatok Osztálya vezetője volt. 1950-ben egy éves pártfőiskolát végzett. 1951-től megszakításokkal a Külügyminisztériumban dolgozott. 1952-ig a moszkvai, 1957–1958-ban a berlini magyar nagykövetség első beosztottja, majd 1958 és 1961 között minisztériumi főosztályvezető volt. 1963. októberben a Diplomáciai Testületet Ellátó Igazgatóság vezetője lett. 1965. februártól a Külügyminisztérium VII. területi osztályának vezetője, majd 1967 és 1972 között Bécsben a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség mellett működő magyar állandó képviselő tanácsosi rangú irányítója. 1975-től nyugdíjazásáig a bécsi haderő csökkentési tárgyalásokon a magyar delegáció vezetőjeként dolgozott.